

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 28. októbra 2020*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Autorské právo a s ním súvisiace práva – Smernica 2001/29/ES – Informačná spoločnosť – Zosúladenie niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv – Článok 3 ods. 1 – Verejný prenos – Pojem ‚verejnosť‘ – Zaslanie chráneného diela súdu elektronicky ako dôkazu v rámci súdneho konania“

Vo veci C-637/19,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Svea hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen (Odvolací súd so sídlom v Štokholme ako odvolací súd pre oblasť duševného vlastníctva a hospodárske záležitosti, Švédsko) z 20. augusta 2019 a doručený Súdnemu dvoru 27. augusta 2019, ktorý súvisí s konaním:

BY

proti

CX,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory E. Regan, sudcovia M. Ilešič (spravodajca), E. Juhász, C. Lycourgos a I. Jarukaitis,

generálny advokát: G. Hogan,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- švédska vláda, v zastúpení: C. Meyer-Seitz a H. Eklinder, splnomocnené zástupkyne,
- Európska komisia, v zastúpení: K. Simonsson a J. Samnadda, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 3. septembra 2020,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: švédčina.

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 ods. 1 a článku 4 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi žalobcom vo veci samej, ktorý tvrdí, že je nositeľom autorského práva k fotografii, a žalovaným vo veci samej, používateľom tejto fotografie, týkajúci sa toho, že žalovaný vo veci samej zaslal kópiu internetovej stránky žalobcu vo veci samej, ktorá obsahovala uvedenú fotografiu, ako dôkaz v rámci súdneho konania vedeného proti žalobcovi vo veci samej.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 3, 9, 10 a 31 smernice 2001/29 stanovujú:
  - „(3) Navrhnutá harmonizácia pomôže uplatňovať štyri slobody vnútorného trhu a zhoduje sa so základnými princípmi zákonnosti, a najmä s vlastníctvom, vrátane duševného vlastníctva a so slobodou vyjadrovania a s verejným záujmom.
  - ...
  - (9) Akákoľvek harmonizácia autorských práv a s nimi súvisiacich práv musí byť založená na vysokej úrovni ochrany, pretože tieto práva sú podstatou pre duševnú tvorbu. Ich ochrana pomáha zaistiť udržiavanie a rozvoj tvorivosti v záujme autorov, interpretov, producentov, spotrebiteľov, kultúry, priemyslu a verejnosti ako celku. Duševné vlastníctvo sa preto považuje za integrálnu súčasť vlastníctva.
  - (10) Ak majú autori alebo výkonní umelci pokračovať vo svojej tvorivej a umeleckej práci, musia za používanie svojej práce dostávať primeranú odmenu, rovnako ako producenti, aby boli schopní financovať túto prácu. Investície potrebné na výrobu produktov, ako sú zvukové záznamy, filmy alebo multimedialne produkty a služby, ako sú služby „na požiadanie“, sú značné. Primeraná právna ochrana práv duševného vlastníctva je nevyhnutná na zaručenie dostupnosti takejto odmeny a na zaistenie uspokojivej návratnosti týchto investícií.
  - ...
  - (31) Je potrebné zabezpečiť primeranú rovnováhu práv a záujmov medzi rôznymi kategóriami nositeľov práv, ako aj medzi rôznymi kategóriami nositeľov práv a používateľmi predmetov ochrany. Existujúce výnimky a obmedzenia práv ustanovené členskými štátmi sa musia prehodnotiť vo vzťahu k novému elektronickému prostrediu. ... Z dôvodu zabezpečenia správneho fungovania vnútorného trhu, je potrebné harmonickejšie definovať tieto výnimky a obmedzenia. Stupeň ich harmonizácie musí vychádzať z ich dopadu na plynulé fungovanie vnútorného trhu.“

- 4 Článok 3 tejto smernice, nazvaný „Právo verejného prenosu diel a právo sprístupňovania predmetov ochrany verejnosti“, v odseku 1 stanovuje:

„Členské štáty poskytnú autorom výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať akýkoľvek verejný prenos ich diel, či po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami vrátane sprístupňovania ich diel verejnosti takým spôsobom, aby verejnosť k nim mala prístup z miesta a v čase, ktoré si sama zvolí.“

- 5 Článok 4 uvedenej smernice s názvom „Právo šírenia“ v odseku 1 stanovuje:

„Členské štáty poskytnú autorom vo vzťahu k originálu ich diela alebo k jeho rozmnoženinám výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať akýkoľvek formu verejného šírenia predajom alebo iným spôsobom.“

- 6 Článok 9 tejto istej smernice s názvom „Pokračovanie uplatňovania iných právnych ustanovení“ uvádza:

„Táto smernica platí bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia týkajúce sa predovšetkým patentových práv, ochranných známok, dizajnových práv, úžitkových vzorov, topografie polovodičových výrobkov, ochrany typu písma, podmieneného prístupu, prístupu do káblových rozvodov vysielacích spoločností, ochrany národných kultúrnych hodnôt, požiadaviek na právnu záruku, zákonov o kartelových praktikách a nekalej súťaži, obchodného tajomstva, bezpečnosti, dôvernosti, ochrany údajov a súkromia, prístupu k verejným dokumentom a zmluvného práva.“

Švédske právo

- 7 § 2 lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk (upphovsrättslagen) [zákon (1960:729) o autorských právach k literárnym a umeleckým dielam, ďalej len „URL“)] stanovuje:

„S výhradou obmedzení ustanovených v tomto zákone autorské právo zahŕňa výlučné právo nakladať s dielom rozmnožovaním a sprístupňovaním verejnosti, či už v pôvodnej alebo upravenej podobe, v preklade, v úprave do inej literárnej alebo umeleckej formy alebo inej techniky.

Akékoľvek priame alebo nepriame, dočasné alebo trvalé rozmnožovanie diela akýmkoľvek spôsobom a akoukoľvek formou, úplne alebo čiastočne, sa považuje za rozmnožovanie.

Dielo je sprístupnené verejnosti v nasledujúcich prípadoch:

1. Ak je dielo predmetom verejného prenosu. Verejný prenos nastane, ak je dielo sprístupnené verejnosti drôtovými alebo bezdrôtovým prostriedkami z iného miesta, akým je miesto, kde verejnosť môže toto dielo využívať. Zahŕňa akýkoľvek prenos vykonaný takým spôsobom, aby dielo bolo sprístupnené verejnosti z miesta a v čase, ktorý si sama zvolí.

...

4. Ak sa rozmnoženina diela ponúka na predaj, prenájom alebo na zapožičanie alebo je inak verejne šírená.

Akýkoľvek prenos alebo vykonanie diela zamerané na veľký uzavretý kruh v profesionálnom kontexte sa považuje za verejný prenos alebo verejné vykonanie.“

- 8 § 49a URL stanovuje:

„Autor fotografie má výlučné právo na jej rozmnožovanie a sprístupnenie verejnosti. Toto právo sa uplatňuje bez ohľadu na to, či sa obrázok používa v pôvodnej alebo upravenej podobe, a bez ohľadu na použitú techniku.“

- 9 V súlade s tryckfrihetsförordningen (vyhláška o slobode tlače) podpora slobody prejavu a plurality informácií zahŕňa právo každého na prístup k verejným dokumentom. V tejto súvislosti táto vyhláška stanovuje, že každý procesný dokument zaslaný súdu akýmkoľvek spôsobom a v akejkoľvek forme je verejným dokumentom. Z toho vyplýva, že s výnimkou dôverných informácií môže každý požiadať o prístup k procesnému dokumentu doručenému súdu.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 10 Žalobca a žalovaný vo veci samej sú fyzické osoby a každý z nich prevádzkuje internetovú stránku.
- 11 V rámci sporu pred švédskymi občianskoprávnymi súdmi zaslal žalovaný vo veci samej súdu, ktorému bola vec predložená, ako dôkaz kópiu jednej strany textu obsahujúcej fotografiu, pričom táto strana pochádzala z internetovej stránky žalobcu vo veci samej.
- 12 Žalobca vo veci samej, ktorý tvrdí, že je nositeľom autorského práva k tejto fotografii, sa domáha, aby bola žalovanému vo veci samej uložená povinnosť nahradiť škodu za porušenie autorského práva, ako aj za porušenie osobitnej ochrany, ktorú fotografiám priznávajú § 2 a § 49a URL. Žalovaný vo veci samej spochybňuje akúkoľvek povinnosť náhrady škody.
- 13 Prvostupňový súd rozhodol, že uvedená fotografia bola chránená podľa § 49a URL. Tento súd konštatoval, že keďže táto fotografia bola zaslaná súdu v rámci procesného dokumentu, každý mohol požiadať o jej sprístupnenie podľa platných právnych predpisov. Uvedený súd na základe toho dospel k záveru, že žalovaný vo veci samej pristúpil k verejnému šíreniu tejto fotografie v zmysle URL. Konštatoval však, že nebolo preukázané, že by žalobcovi vo veci samej bola spôsobená škoda, a preto jeho žalobný návrh zamietol.
- 14 Žalobca vo veci samej podal odvolanie na Svea hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen (Odvolací súd so sídlom v Štokholme ako odvolací súd pre oblasť duševného vlastníctva a hospodárske záležitosti, Švédsko), t. j. súd ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.
- 15 Tento súd uvádza, že sa musí najmä vyjadriť k otázke, či zaslanie kópie tejto fotografie súdu ako procesného dokumentu môže predstavovať neoprávnené sprístupnenie diela v zmysle autorského práva ako verejného šírenia alebo verejného prenosu, pričom účastníci konania v štádiu konania pred ním spresnili, že dotknutá fotografia bola zaslaná súdu, ktorému bola vec predložená, e-mailom v podobe elektronickej kópie. Vnútroštátny súd sa ďalej pýta, či sa súd môže považovať za spadajúci pod pojem „verejnosť“.
- 16 V tejto súvislosti uvádza, že existujú pochybnosti, pokiaľ ide o výklad pojmov „verejný prenos“ a „verejné šírenie“ v práve Únie v prípade zaslania chráneného diela súdu v rámci procesného dokumentu, najmä pokiaľ ide o otázku, či jednak súd môže byť považovaný za spadajúci pod pojem „verejnosť“ v zmysle smernice 2001/29, a jednak, či samotný pojem „verejnosť“ má rovnaký význam na účely uplatnenia článku 3 ods. 1 a článku 4 ods. 1 tejto smernice.
- 17 Okrem toho treba určiť, či pri zaslaní procesného dokumentu súdu, či už v podobe „fyzického“ dokumentu alebo prílohy k e-mailu, predstavuje toto zaslanie, ktoré má rovnaký účinok a slúži v oboch prípadoch na rovnaké účely, „verejný prenos“ alebo „verejné šírenie“.
- 18 Za týchto podmienok Svea hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen (Odvolací súd so sídlom v Štokholme ako odvolací súd pre oblasť duševného vlastníctva a hospodárske záležitosti) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má pojem ‚verejný‘ uvedený v článku 3 ods. 1 a článku 4 ods. 1 smernice [2001/29] jednotný význam?

2. Má sa v prípade kladnej odpovede na prvú otázku súd považovať za spadajúci do rozsahu pojmu ‚verejnosť‘ v zmysle týchto ustanovení?
3. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku:
  - a) môže v prípade prenosu chráneného diela súdu tento súd spadať do rozsahu pojmu ‚verejnosť‘?
  - b) môže v prípade šírenia chráneného diela súdu tento súd spadať do rozsahu pojmu ‚verejnosť‘?
4. Má skutočnosť, že vnútroštátna právna úprava stanovuje všeobecnú zásadu prístupu k verejným dokumentom, v zmysle ktorej môže každá osoba, ktorá o to požiada, mať prístup k procesným dokumentom zaslaným súdu, okrem prípadu, keď obsahujú dôverné informácie, vplyv na posúdenie, či zaslanie chráneného diela súdu predstavuje ‚verejný prenos‘ alebo ‚verejné šírenie‘?

O prejudiciálnych otázkach

- 19 Na úvod treba uviesť, že z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že fotografia, o ktorú ide vo veci samej, bola súdu, ktorému bola vec predložená, zaslaná e-mailom v podobe elektronickej kópie.
- 20 Z judikatúry pritom vyplýva, že verejný prenos diela s výnimkou rozširovania jeho hmotných rozmnoženín nespadá pod pojem ‚verejné šírenie‘ uvedený v článku 4 ods. 1 smernice 2001/29, ale pod pojem ‚verejný prenos‘ v zmysle článku 3 ods. 1 tejto smernice (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. decembra 2019, Nederlands Uitgeversverbond a Groep Algemene Uitgevers, C-263/18, EU:C:2019:1111, body 45, 51 a 52).
- 21 Za týchto podmienok treba konštatovať, že vnútroštátny súd sa svojimi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, v podstate pýta, či sa článok 3 ods. 1 smernice 2001/29 má vykladať v tom zmysle, že pojem ‚verejný prenos‘ uvedený v tomto ustanovení sa vzťahuje na zaslanie chráneného diela súdu elektronicke ako dôkazu v rámci súdneho konania medzi jednotlivcami.
- 22 V tejto súvislosti v zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa článku 3 ods. 1 smernice 2001/29 vyplýva, že pojem ‚verejný prenos‘ zahŕňa dva kumulatívne prvky, a to samotný prenos diela a ‚verejný‘ prenos tohto diela (rozsudky z 31. mája 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, bod 37, ako aj z 19. decembra 2019, Nederlands Uitgeversverbond a Groep Algemene Uitgevers, C-263/18, EU:C:2019:1111, bod 61, ako aj citovaná judikatúra).
- 23 Ako tiež vyplýva z tejto judikatúry, po prvé každý akt, ktorým používateľ poskytne pri plnej znalosti dôsledkov svojho správania prístup k chráneným dielam, môže predstavovať prenos na účely článku 3 ods. 1 smernice 2001/29 (rozsudok zo 14. júna 2017, Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, bod 26).
- 24 Tak je to v prípade zaslania chráneného diela súdu elektronicke ako dôkazu v rámci súdneho konania medzi jednotlivcami.
- 25 Po druhé, aby bol zahrnutý pojem ‚verejný prenos‘ v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29, je ešte potrebné, aby chránené diela boli predmetom prenosu verejnosti (rozsudok zo 14. júna 2017, Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, bod 40 a citovaná judikatúra).
- 26 V tejto súvislosti sa pojem ‚verejnosť‘ týka neurčitého počtu potenciálnych adresátov a navyše zahŕňa relatívne vysoký počet osôb (rozsudky z 15. marca 2012, SCF, C-135/10, EU:C:2012:140, bod 84; z 31. mája 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, bod 41, a z 29. novembra 2017, VCAST, C-265/16, EU:C:2017:913, bod 45).

- 27 Pokiaľ ide o neurčitý počet potenciálnych adresátov, Súdny dvor zdôraznil, že ide o sprístupnenie diela akýmkoľvek vhodným spôsobom osobám vo všeobecnosti, teda nielen konkrétnym jednotlivcom patriacim k súkromnej skupine (rozsudky z 15. marca 2012, SCF, C-135/10, EU:C:2012:140, bod 85, a z 31. mája 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, bod 42).
- 28 V prejednávanej veci, ako v podstate uviedol generálny advokát v bodoch 42 až 44 svojich návrhov, treba vychádzať z toho, že prenos, o aký ide vo veci samej, sa týka jasne definovanej a uzavretej skupiny osôb, ktoré vykonávajú funkcie vo verejnom záujme v rámci súdu, a nie neurčitého počtu potenciálnych adresátov.
- 29 Tento prenos sa teda nevykonáva osobám vo všeobecnosti, ale odbornému personálu, ktorého členovia sú individualizovaní a určení. Za týchto podmienok treba konštatovať, že zaslanie chráneného diela súdu elektronicky ako dôkazu v rámci súdneho konania medzi jednotlivcami nemožno považovať za „verejný prenos“ v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29 (pozri analogicky rozsudok z 19. novembra 2015, SBS Belgium, C-325/14, EU:C:2015:764, body 23 a 24).
- 30 V tejto súvislosti je irelevantná existencia pravidiel vo vnútroštátnom práve týkajúcich sa prístupu k verejným dokumentom. Takýto prístup totiž neposkytuje používateľ, ktorý predložil dielo súdu, ale poskytuje ho tento súd jednotlivcom, ktorí o to požiadajú, na základe povinnosti upravenej vnútroštátnym právom a podľa postupu uvedeného v tomto práve týkajúcom sa prístupu k verejným dokumentom, pričom ustanovenia tohto práva nie sú dotknuté smernicou 2001/29, ako to výslovne stanovuje jej článok 9.
- 31 Treba uviesť, že ako vyplýva z odôvodnení 3 a 31 smernice 2001/29, výklad uvedený v bode 29 tohto rozsudku umožňuje zabezpečiť, a to najmä v elektronickom prostredí, primeranú rovnováhu medzi záujmami nositeľov autorských práv a s nimi súvisiacich práv na ochranu ich duševného vlastníctva, ktorá je teraz zakotvená v článku 17 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), a ochranou záujmov a základných práv používateľov predmetov ochrany, ako aj všeobecného záujmu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. júla 2019, Pelham a i., C-476/17, EU:C:2019:624, bod 32, ako aj citovanú judikatúru).
- 32 Konkrétne Súdny dvor už mal príležitosť pripomenúť, že z článku 17 ods. 2 Charty, ani z judikatúry Súdneho dvora vôbec nevyplýva, že by právo duševného vlastníctva zakotvené v tomto ustanovení bolo nedotknuteľné, a teda že by nevyhnutne muselo podliehať absolútnej ochrane, pretože toto právo treba uviesť do rovnováhy s ostatnými základnými právami (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. júla 2019, Pelham a i., C-476/17, EU:C:2019:624, body 33 a 34, ako aj citovanú judikatúru), medzi ktorými sa nachádza právo na účinný prostriedok nápravy zaručené článkom 47 Charty.
- 33 Toto právo by však bolo vážne ohrozené, keby nositeľ práv mohol brániť predkladaniu dôkazov súdu len z toho dôvodu, že tieto dôkazy obsahujú predmet chránený autorským právom.
- 34 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy je potrebné na položené otázky odpovedať tak, že článok 3 ods. 1 smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „verejný prenos“ uvedený v tomto ustanovení sa nevzťahuje na zaslanie chráneného diela súdu elektronicky ako dôkazu v rámci súdneho konania medzi jednotlivcami.

O trovách

- 35 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

Článok 3 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „verejný prenos“ uvedený v tomto ustanovení sa nevzťahuje na zaslanie chráneného diela súdu elektronicky ako dôkazu v rámci súdneho konania medzi jednotlivcami.

Podpisy